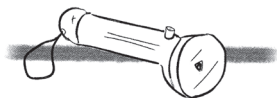

Esterházy Miklós
Az Öreghegy meséi

I. A VASÚTI CSIGÁK

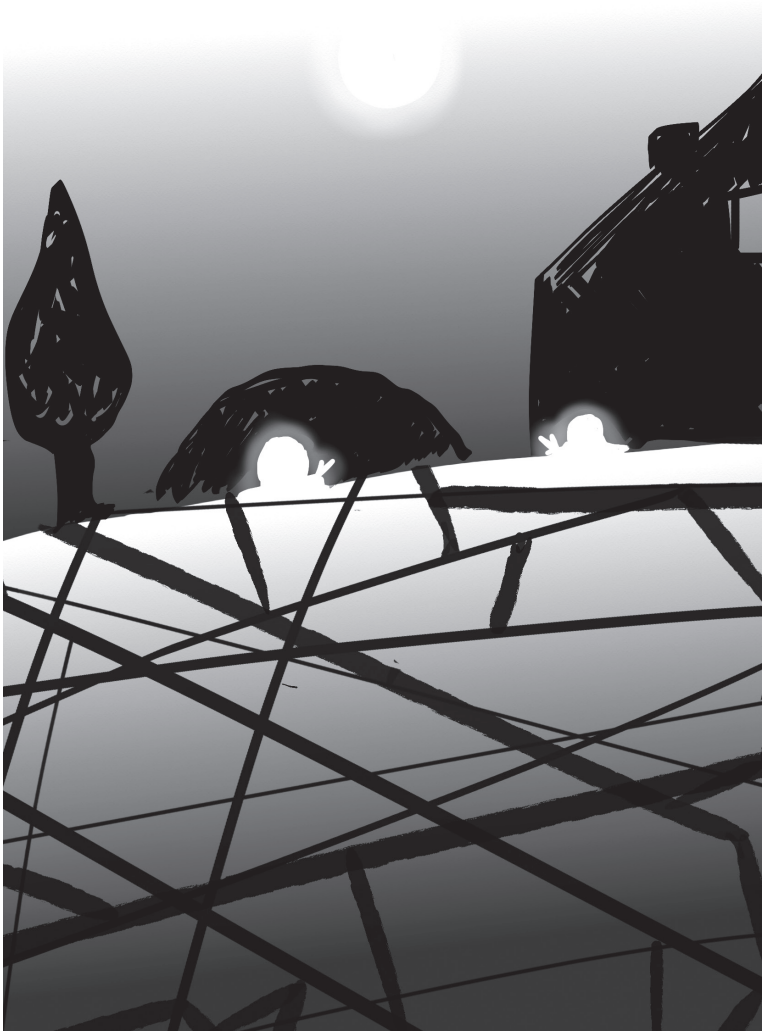
Volt a kertünkben egy rakás vasúti talpfa. Nagy olajos gerendák, amiket a sínek alá tesznek. Korhadt, vörös fák, de még így is súlyosak. Keresztbe-kasul heverték egymáson az üvegház mellett. Nem tudni, hogyan és miért kerültek oda. Sem az Öreghegyen, sem a közelében nem volt vasútvonal.

Az első esték, amiket egy új helyen töltesz, éberem telnek. Különösen telihold idején. Meg kell szoknod az új szobát, az ágyat és az új zajokat. Ilyenkor a legkisebb nesz is felerősödik. Mi is sokat forgolódtunk, a végén már azt sem tudtuk, mi lenne jó: ha megpróbálunk újra visszaaludni, vagy inkább felkelünk végre, akármenyi is az idő.

Pont, mire kezdtem igazán átadni magam az alvásnak, hatalmas robajra riadtam fel. Brutális, fülsértő zakatolás és egy olyan hangos vonatkürt, amelyet talán csak egy váltóőr hallhat. Mi ez a zaj? És honnan szól egyáltalán, ha egyszer itt nincs is vasút?! Kirohantam az éjszakába.

A kertben síri csönd.

Szép lassan kezdem meghallani a kabócákat és távolabbról a békák kuruttyolását. Zseblámpával világítok jobbra, balra. Nézek távolabbra is, hátha feltűnik a vonat fénye, de sehol semmi.

Visszabújtam az ágyba, de alig hunytam le a szemem, újra hallom! Bődületes hangon érkezik a süvöltés, és kattognak a kerek a sínek illesztésein. Az egész ház beleremegett.

Most résen vagyok, már lemondtam arról, hogy nyugodt éjszakám legyen. Ziláltan rohanok ki a kertbe a lámpával a kezemben, még a papucsom is fennakad a küszöbön.

Nézek balra, nézek jobbra, de sehol semmi. Teljes a csend, csak a saját zaklatott lélegzetem hallatszik. Ahogy kezdtem megnyugodni és lecsendesedni, újra meghallom a vonat zaját, de most egészen halkán, a távolból.

Óvatosan lépdelek mezítláb a nyirkos fűben. Minden idegszállammal azt figyelem, honnan jön a zaj. Közeledem hozzá, az biztos. Beleütközöm a földön heverő talpfákba, és két csigán akad meg a szemem.

Rájuk világítok a lámpával, lassan csúsznak a nedves fán. Szemükkel nyújtóznak előre, és miközben szívárványszínű nyálkájukat húzzák maguk után, egyszerre csak meghallom! A két csiga az, aki úgy csikorog és zakatol, akár a nagy sebességű vonatok! Rendíthetetlenül haladnak előre a gerendán, porfelhőt hagyva maguk után.

Ahogy elhúznak egymás mellett, felharsannak a vonatkürtök is. Először az egyikből, aztán a másikból. Amikor felemelem az egyiket, azon nyomban félbeszakad a hangzavar. És ahogy visszahelyezem az olajszagú fára, ismét beindul a gőzmozdonyok jól ismert zaja.

Egy darabig még nézem őket a fejemet vakarva, aztán visszafekszem aludni.

Ez volt az első estém az Öreghegyen. Akkor nem is sejtettem, hogy még mennyi furcsa és elvarázsolt kalandban lesz itt részem.

MAGVETŐ
KÖNYVKIADÓ ÉS KERESKEDELMI KFT.
www.magveto.hu
www.facebook.com/magveto
magveto.kiado@lira.hu
Felelős kiadó Dávid Anna

Készült a Szekszárdi Nyomda Kft.-ben, 2021-ben
Felelős vezető Vadász Katalin igazgató

Felelős szerkesztő Szegő János
Kézirat-előkészítő Balogh Emrencia
Korrektor Losoncz-Kelemen Emese
A kötetet Pintér József tervezte
Műszaki vezető Takács Klári
Kiadványszám 9175
Kardinal betűtípusból szedve
ISBN 978-9-63-142545-1